

Ajuntament de
Sant Quirze del Vallès

TAULÓ D'ANUNCIO	D.O.E. :
De: 4-07-94	D.O.P. :
a: 2-8-94	D.O.G. :
PUBLICAT CENSE RECLAMACIONS CERTIFICAT, AL SECRETARI	

SESSIO EXTRAORDINARIA I URGENT DEL PLE DE L'AJUNTAMENT TINGUDA EL DIA 3 DE JUNY DE 1994

ASSISTENTS

President

Josep Romeu i Pibernat	PP
Francisco Contreras i Hernández	CDC
Jordi Pujol i Altimira	CDC
Eugeni Llorente i Ortiz	CDC
Sebastià Ruiz i Garcia	CDC
Josep M. Brunet i Mauri	PSC-PSOE
Montserrat Muniente i Bastarós	PSC-PSOE
Antonio Lacasta Núñez-Polo	PSC-PSOE
Jacinto Martínez Román	PSC-PSOE
José Manuel Parra Campos	IC
Antoni Tuà i Molinos	IC

A la sala de sessions de la Casa Consistorial, quan són les 10.30 hores del dia 3 de juny de 1994, sota la Presidència del primer tinent d'alcalde, Sr. Josep Romeu i Pibernat, per indisposició del Sr. Antoni Ferran i Miró, assistit per la secretària, M. Isabel Grasa i Suárez, concorren els regidors que en l'encapçalament es consignen.

S'obre la sessió per la Presidència, i la secretària informe que, en primer lloc, el Ple ha de pronunciar-se sobre la urgència de la convocatòria, que ha d'estar motivada i requereix majoria absoluta per a la seva aprovació.

Pren la paraula el Sr. Romeu anunciant que l'alcalde ha manifestat la seva voluntat de dimitir. Seguidament concedeix al Sr. Sebastià Ruiz una intervenció prèvia en la qual recorda que la convocatòria del ple amb caràcter de "urgència" es reserva per a aquells casos en els quals el tema a tractar no permet realitzar la convocatòria amb l'antelació de dos dies prevista en la llei. "No és aquest el cas -diu el Sr. Ruiz-, ja que aquesta renúncia es podia haver fet fa molt de temps i s'hauria evitat així, a la resta de la Corporació, les

Ajuntament de
Sant Quirze del Vallès

situacions vergonyoses que hem patit." Interpreta la convocatòria urgent d'aquest ple com "l'última maniobra desesperada de l'alcalde per evitar que es compleixi la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia i impedir que prosperi la Moció de censura". Anuncia el Sr. Ruiz que, davant d'aquesta situació, el grup municipal de Convergència i Unió votarà en contra de la urgència d'aquest ple.

A continuació intervé el Sr. Brunet preguntant al Sr. Romeu que, atès que el Sr. Ferran no ha presentat la dimissió com a regidor, s'envii un encàrrec perquè assisteixi al ple en el qual es tracta de resoldre la crisi política de Sant Quirze del Vallès.

Insisteix el Sr. Brunet una altra vegada en què es transmeti al Sr. Ferran la trucada; respon el Sr. Romeu que ha marxat a casa seva perquè no es trobava bé.

En vista d'això, el Sr. Brunet demana que li transmeti tot el que, dirigint-se a l'alcalde absent, passa a exposar: "Estem davant d'un moment històric, delicat, important, solemne, perquè el Ple de l'Ajuntament que vostès van escollir el dia 25 de maig de 1991, ha de dirimir la urgència o no d'acceptar la dimissió del Sr. Ferran; la llei ens dóna aquesta possibilitat. Els principis que ens inspiren en aquest moment són: en primer lloc, la defensa del dret constitucional que el Sr. Ferran té, com a càrrec electe, que és el de dimitir.

En segon lloc, la defensa de la garantia del funcionament democràtic del nostre Ajuntament, la qual cosa implica el compliment de la llei, que disposa que el Ple prengui coneixement de la dimissió de l'alcalde i que, abans de deu dies, es procedeixi a l'elecció d'un nou alcalde.

El tercer principi que ens inspira és el d'evitar l'alarma social que podria produir-se en la nostra població si el Sr. Josep Romeu, com a tinent d'alcalde, no convoqués el ple de l'elecció del nou alcalde, una vegada feta efectiva la dimissió del Sr. Ferran.

El quart principi és el de no lesionar la realitat i l'actiu que avui significa per el poble, diria més, l'únic actiu, que els 11 regidors estem decidits a recuperar la democràcia i a compartir un programa i un govern de reconstrucció i salvació del nostre Ajuntament i per tant del poble de Sant Quirze, i a canviar radicalment la seva imatge davant de la resta de Catalunya, d'Espanya i d'Europa.

Ajuntament de
Sant Quirze del Vallès

Finalment, ens proposem servir als interessos del nostre poble, i no als particulars nostres, de cada un dels grups, per legítims que siguin."

Es dirigeix al Sr. Ferran, mitjançant el Sr. Romeu, dient: "En l'important moment històric del nostre municipi que avui protagonitzem, volem ajudar reflexivament i racionalment, argumentant serenitat malgrat la pressió psicològica que tota situació límit com la que estem vivint suposa a poder canviar els cinc principis que acabem d'esmentar i que es poden concloure en 2:

Primer, garantir al Sr. Ferran el dret a dimitir i la seguretat de poder escollir un alcalde en els propers 10 dies. Aquesta possibilitat es garantirà si votem favorablement la urgència. I ho farem, Sr. Ferran, si vostè nomena un tinent d'alcalde d'entre els 11 regidors que pertanyen a Cill, IC i PSC-PSOE. Sr. Ferran, hem arribat a aquesta situació, perquè vostè, Sr. Ferran, ha volgut. Ha tingut 15 dies electorals per dimitir, des de la notificació de la sentència que va rebre el seu representant, i ho ha fet a última hora, i per això necessita l'acceptació de la urgència.

Si vostè, Sr. Ferran, vol dimitir, ha d'admetre el nostre dret a la garantia de resoldre la crisi política del nostre Ajuntament, perquè vostè per dimitir o per acceptar la censura, només ha atès a la justícia i no a la raó raonada, durant 13 mesos, dels 11 regidors de la recuperació democràtica. Sr. Ferran, la situació és límit i, no obstant això, de l'acceptació de la garantia que li demanem depèn que vostè pugui dimitir. Si no ho acceptés, demà a la una del migdia es farà la censura; si dimitís, faria una últim gest que milloraria la manera de sortir inexorablement de l'Alcaldia. Sr. Ferran, si realment vol dimitir, només ho pot fer garantint un nou alcalde per a l'Ajuntament. I per a nosaltres, els 11 regidors de la recuperació democràtica, només es pot garantir amb un nou tinent d'alcalde que vostè esculli d'entre nosaltres. Per això, Sr. Romeu, li demanem que suspengui el ple uns moments, després d'escoltar el representant del grup d'IC, i comuniqui al Sr. Ferran la nostra proposta amb la finalitat que puguem actuar d'acord amb de la resposta obtinguda."

Pren la paraula el Sr. Tuà per assenyalar que "l'actitud del Sr. Ferran és absolutament gràfica i ens n'adonarem més quan demà en la premsa vegem les fotografies que s'estan fent avui aquí, amb aquesta cadira buida que avui hi ha en el ple i que és paradigmàtica de l'actuació i del fer polític del Sr. Ferran.

Acabem -diu- de parlar amb el Sr. Ferran fa uns minuts els portaveus dels 3

Ajuntament de
Sant Quirze del Vallès

grups, i l'hem vist amb la plenitud de salut que el caracteritza, amb la pipa encesa. El que el Sr. Romeu diu que el Sr. Ferran no és present perquè s'ha trobat malament i se n'ha anat a casa- és un engany més del Sr. Romeu, com a portaveu del Sr. Ferran, en aquest ple, als membres d'aquest Ple i al poble que avui és present.

Els portaveus -continua dient- només han demanat al Sr. Ferran la garantia que, si ell dimitís, es convocaria el ple per escollir un nou alcalde, perquè que dimiteixi el Sr. Ferran i es quedi com a alcalde el Sr. Romeu, encara que només sigui per deu dies com diu la llei, als 11 regidors de l'oposició no ens ofereix cap confiança. Ni tan sols aquest oferiment que hem fet al Sr. Ferran, perquè deixi amb dignitat l'Alcaldia d'aquest poble, ens ha estat acceptat. A partir d'aquí, naturalment, no ens queda més remei que tornar a veure'ns demà, a la una del migdia, per fer allò que el Tribunal ha decidit que s'havia de fer, amb una sentència que ha donat la raó als regidors de l'oposició i als més de 1.000 veïns que van firmar per tal que el Sr. Ferran dimitís i a la majoria del poble que va veure molt clarament que la situació era absolutament fora de les regles normals de la democràcia. Amb la convocatòria d'aquest ple d'urgència, el Sr. Ferran ha tornat a vexar tothom; el Sr. Ferran ha tingut tot el temps del món per prendre aquesta decisió, i més quan se li ha demanat, per activa i per passiva, des d'absolutament tots els sectors del poble. El Sr. Ferran ha preferit mantenir l'atenció antidemocràtica en aquest poble fins a l'últim moment, fins al dia d'avui; ha preferit gastar gairebé dos milions de pessetes d'aquest poble en la defensa de la seva tossudesia. El Sr. Ferran, finalment, no ha tingut la gallardia, l'homenia, el valor i l'ètica de ser present avui aquí en aquest ple. Només espero que passin amb rapidesa les hores que falten fins demà a la una del migdia, perquè aquest poble es pugui deslliurar d'un malson que ha durat més d'un any senzillament per la voluntat de dos senyors que no es mereixen la confiança absolutament de ningú. Fa uns 10 minuts o un quart d'hora el Sr. Ferran tenia l'oportunitat d'acabar el seu mal camí, el seu tortuós camí en l'Alcaldia, amb un mínim de dignitat. Li hem donat aquesta oportunitat, i no l'ha acceptada ni ell ni el Sr. Romeu. Demà, doncs, a la una del migdia es complirà la sentència i tots, absolutament tots, en aquest poble descansarem. Si haquès fet la intervenció el meu company José Manuel Parra, hauria acabat dient de la forma castissa que el caracteritza: "Sr. Ferran, tanta gloria lleve, como descanso deja en este pueblo".

El Sr. Romeu es dirigeix al Sr. Tuà acusant-lo de fer demagògia i d'haver fet abans el que ara ha fet el Sr. Ferran. Diu després que si el Sr. Ferran ha gastat un milió cent mil pessetes per la seva tossudesia, el Sr. Tuà per un cop

Ajuntament de
Sant Quirze del Vallès

d'idees que mai va produir rendiments, va gastar un milió i mig de pessetes. Afegeix que de les firmes recollides, només 836 són legals i que, per tant, no poden presumir ja que no els vol ninqü i estan també acabats.

Ordena la Presidència passar a votar la urgència i el Sr. Brunet pregunta si no va a consultar la seva proposta amb el Sr. Ferran, a la qual cosa respon el Sr. Romeu que no hi és i que no parlarà amb ell.

El Sr. Lacasta sol·licita una intervenció per demanar que es raoni la urgència i la Presidència ordena que sigui la secretària qui ho faci.

La secretària diu que no pot fer cap altra cosa que llegir l'escrit que ha presentat el Sr. Ferran, el contingut del qual és el següent:

"El sotassinat, Antoni Ferran i Miró, alcalde-president de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès, al Ple de la Corporació
Manifesto:

Que en data 30 de novembre de 1993 proposava al Ple la meua renúncia al càrrec d'alcalde sotmetent la seva eficàcia a determinades condicions suspensives; no obstant això i no havent-se complert les esmentades condicions, és la meua voluntat alliberar la renúncia de tot condicionament i fer-la efectiva de manera immediata i irrevocable al Ple de la Corporació.

Per tant reitero l'esmentada renúncia a l'Alcaldia sense cap condicionament, resto com a regidor i proposo al Ple la presa de raó i l'acceptació d'aquesta renúncia en la forma i terminis legals."

Continua el Sr. Lacasta, que es trobava en l'ús de la paraula, i afirma que l'escrit no exposa la motivació de la urgència.

El Sr. Parra es pronuncia en el mateix sentit i manifesta que el fet que el Sr. Ferran alliberi la seva anterior dimissió de les condicions suspensives imposades sis mesos abans no fa sinó confirmar la no justificació de la urgència. Reitera la posició del portaveu del grup d'IC, en el sentit de no considerar la urgència del ple convocat amb tal caràcter ja que el problema es pot i s'ha de resoldre l'endemà complint la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que ordena la votació de la Moció de censura.

Respon el Sr. Romeu al·legant el dret a dimitir per part del Sr. Ferran ja que, segons paraules textuais, "és una forma de les persones, un dret de les persones tal com diu la Constitució, Si la Constitució diu que és un dret de tot el món fer el que crequi oportú ell, ja que ell ho ha fet, ha presentat la

Ajuntament de
Sant Quirze del Vallès

seva dimissió ahir en els Tribunals, i és en els Tribunals. No t'he sentit de cap cosa més, vull dir que, jo com que sé que la seva dimissió està presentada, aquí és el que hi ha. Jo no parlo en nom d'ell, jo els explico el que hi ha i com està. Vull dir que està d'aquesta manera, ho vam presentar ahir i avui doncs es fa el ple."

Diu el Sr. Parra no haver negat el dret a dimitir de l'alcalde sinó que s'oposen a considerar urgent aquest ple, que s'hauria hagut de convocar amb dos dies d'antelació i que, no obstant això es va convocar davant la notificació del Tribunal que el còmput del temps per al compliment de la sentència es feia per dies naturals, que complien demà dia 4 de juny. Aquesta és l'autèntica i inacceptable raó. Amb això es pretenia dividir l'oposició, però li ha sortit malament, al Sr. Ferran, ja que avui estem -diu textualment- "units com ahir i, per tant, presentem unes propostes conjuntes, unitàries i consensuades i estem en condicions d'anunciar que aquesta unitat es mantindrà en el futur. No nequem el dret a dimitir sinó que exigim la submissió a la llei."

Replica el Sr. Romeu que la urgència és la que ha exposat la secretària i que si no volen acceptar-la s'aixecarà el ple.

Intervé finalment el Sr. Lacasta amb les paraules següents:

"Potser un dels grans pecats que s'han comès durant aquest temps ha estat el de no ser rigorosos amb això que s'anomena estat de dret: entendre on es mou un, com ha de respectar la norma i actuar en conseqüència. Jo crec que és la primera vegada en la història de la democràcia en aquest país que dimiteix un alcalde i no dóna explicacions de la dimissió. Però és que a més a més es dimiteix, com deia fa un moment el Sr. Parra, per urgència, i, hi continuo insistint, no es raona la urgència, ja no pels arguments que s'han esgrimit, que són penso suficientment clars, sinó que és que a més a més es puja a votar una urgència que ni es raona. Per tant, lògicament, el nostre grup per partida doble i davant d'aquesta perplexitat, d'altra banda esperable dintre d'aquest comportament que frega el no coneixement i el desconeixement voluntari i involuntari de la que diuen la Llei de règim local i la Llei de règim electoral general, ens veiem obligats, òbviament per donar dobles raonaments, a no votar una urgència que ni es planteja, perquè no es raona".

Insisteix el Sr. Romeu que els raonaments són els continguts en l'escrit llegit de la secretària i ordena passar a la votació de la urgència de la convocatòria, que obté el resultat següent: